

trois tekort kwamen op een totaal van f 450.081, is op 13 januari 1764 besloten om van die f 232, die het totaal van de partijen uit Nederland betreffen, f 126 als een gering tekort af te schrijven. Er is bevolen om zulke kleine posten voortaan direct op Ceylon te vereffenen. Bovendien is met genoegen gezien [fol. 1940] dat op zeven vermuntungen van pagoden, waarvan in brieven van het bestuur van 24 januari en 8 april 1764 verslag werd gedaan, maar f 1207, of nog geen één procent, verloren was. Het bestuur schreef de daling van fanums toe aan de waardevermindering van de gouden pagode en de dienaren op de overwal hadden geweigerd om voor die munt maar $18\frac{3}{4}$ fanum te accepteren. Daarom is de toestemming door het bestuur om voor rsd 4000,- fanums te laten slaan, aanvaard. De dienaren op de overwal vroegen om het gemak en omdat er $5\frac{3}{4}$ % op gewonnen werd, toestemming om nog meer fanums te laten munten. Het bestuur keurde dit, voor het eigen risico van deze dienaren, voorlopig goed en vroeg of het slaan van die munt niet aan hen mocht worden overgelaten, als dit in de boeken werd opgenomen en winst of verlies voor hun rekening zou zijn. Daar het monopolie [fol. 1941] van die standpenning het belangrijkste obstakel bij de textielinkoop is, werd in de vergadering besloten om, in zoverre dat beslist noodzakelijk was, van de bevelen in de brief van 14 juli 1763 af te wijken. De fanummunt dient echter voor rekening van de Compagnie te geschieden en niet voor die van particulieren, ze mag niet meer bedragen dan wat voor de huishouding nodig is, en het restant moet jaarlijks in een aparte rekening in guldens en fanums worden gemeld. Om nadelige gevolgen van een eventuele waardedaling te voorkomen, moet de fanum volgens het voorstel van het bestuur in de boeken opgenomen worden. In 1762/63 zijn er meer waren ingekocht dan het voorafgaande jaar, namelijk $2430\frac{2}{3}$ balen kaneel, $92.584\frac{19}{48}$ balen Singalese peper, [fol. 1942] $5311\frac{3}{8}$ ammanam areka, 37.000 lb koffiebomen, 270 lb Singalese cardamom en 48.857 lb sayewortel. De verwerving van kaneel in het lopende boekjaar was boven verwachting: 7292 balen en 1084 pond gruis. Deze rijke verwerving wordt aan de middelen en verdubbelde pogingen van gouverneur Lubbert Jan van Eck toegeschreven die, naar de Hoge Regering vertrouwt, daarmee zal voortgaan om zo de zware oorlogskosten draaglijk te maken en de retouren uit Ceylon door een jaarlijkse verzending van 6000 balen kaneel glansrijk te laten zijn. Dit was tot groot genoegen het laatste najaar en in het begin van het lopende voorjaar het geval. De 25 balen die tijdens de onlusten in de Zeven Korale zijn achtergebleven, zijn daarvan uitgezonderd. Volgens de ontvangen verklaring [fol. 1943] van de oppermeester Aleman en de apotheker Erdman waren die na zuivering en verwijdering van de vermolmd-, verrotte- en bedorven kaneel niet beter dan de gewone fijne soort. Daarom besloot het bestuur op 25 januari 1764 terecht om die partij met de Deunisveld naar Batavia te zenden, samen met de 151 balen die nabij Chilaw en de aangrenzende Polgahawela Korale ingezameld waren. De proevers hadden op 12 november 1763 verklaard dat de laatste partij niet van de vereiste kwaliteit was. Als de gecommiteerden die te Batavia voor de keuring zijn aangesteld, hun werk hebben verricht, zal daarover onder Batavia verslag worden uitgebracht. Het middel om niets dan fijne kaneel [fol. 1944] voor Nederland te verpakken, heeft ook zijn nadelen. Daarom is gouverneur Van Eck dringend opgedragen om er bij de pairesse van de chalia's op aan te sturen dat er door een of ander middel aan het ware doel wordt voldaan. Voorts is het een goede maatregel dat het bestuur vijf van de 83 balen, die met de Damzicht voor de retourschepen naar Galle waren gezonden, wegens hun grote vochtigheid voor het stoken van olie heeft bestemd. Bij opening bleek er echter slechts verlies van kleur te zijn. Daarentegen is het verzoek van de chaliassen om koopman Pieter Josias van Waard te continueren in zijn ambt en te bevorderen tot opperkoopman en dessave van Mahabadde niet in behandeling genomen, daar hem in de brief van 30 april 1764 op zijn verzoek reeds toestemming was gegeven naar Nederland te vertrekken en onderkoopman Dumorijn reeds als zijn opvolger was benoemd. [fol. 1945] Dit werd het bestuur op 31 juli 1764 bericht met daarbij de opmerking dat, omdat er achter zulke verzoeken die niet door de persoon in kwestie zijn gedaan, vaak een heimelijk plan schuil gaat, ze zeer zelden worden ingewilligd. De voorraad van 32 olifanten per eind augustus 1762 is door de verplichte leverantie door de wannia's en anderszins toegenomen